

nen, forekommer mig at være urimeligt og et Eksempel paa, hvorledes den mere specielle Interesse kan gaa forud for den almene. Naar man siger, at det er en udmærket Forskole for at blive Rigsdagsmand at have været Medlem af Amdsraad og Sogneraad o. s. v., maa man dog tilføje, at de vedkommende bør ikke blive siddende i disse Stillinger, naar de bliver Rigsdagsmænd, for at de ikke skal føle sig fristede til at varetage Kommunerens Interesse paa Statens Bekostning. Og at gaa saa vidt, som man her er gaaet af Interesse for Kommunerne: at paalægge Automobilerne en Afgift, som helt og holdent tilfalder Kommunerne, men opkræves af Staten, er dog vist at vise en for stor og udpræget kommunal Interesse, naar man er valgt til Rigsdagen for at varetage Statens Tarv. Paa dette Punkt maa jeg derfor paa det bestemteste insistere paa at faa en Ændring. Ligeledes vilde jeg finde det naturligt, at man ændrede Bestemmelsen saaledes, at Automobilskatten bevarede den samme Størrelse, som den hidtil har haft, medens man i Landstinget har nedsat den noget. Dette er imidlertid de væsentligste af de Ændringer, jeg kunde ønske, og jeg skulde tro, at naar man indskrænkede sig til disse Punkter og saa sendte Lovforslaget hurtigt op til Landstinget, kunde man naa at faa det gennemført i denne Samling.

For øvrigt maa jeg tilføje, at det har ikke afgørende Betydning, om man faar Loven eller ikke i denne Samling, for da vi ikke har Benzin og ikke kan køre med Automobilerne, kunde vi vel nok klare os, selv om vi ikke fik denne Lov i Aar.

Gerud Jensen: Da vi i forrige Samling behandlede dette Lovforslag, fik det en ret grundig Behandling i Udvalget, ligesom vi ogsaa havde tilkaldt forskellige Personer, som var interesserede i Loven. Den Gang var Forholdene jo endnu saadanne, at Motorkøretøjerne benyttedes overalt. Nu for Tiden er det, som den højtærede Justitsminister sagde, anderledes; men den Gang kunde vi her i København paa offentlige Pladser se lange Rækker af Motorkøretøjer, og ude i Provinserne og selv paa Landet var de ret almindelige. Nu er det som Følge af Krigen helt sjældent at se disse Køretøjer. Nogle faa er der jo i København, men de fleste er afløste af Hestekøretøjer, og i Provinserne og ude paa Landet er de meget sjældne. Imidlertid venter vi jo, at der vil komme en Tid, hvor vi atter har de tidligere For-

hold; det er i alt Fald min Mening, at Motorkøretøjerne er Fremtidens Køretøj, og jeg mener, det er rigtigt, at vi lovgiver paa dette Omraade.

De Ændringer, der er foretagne af det høje Landsting, er ikke særlig væsentlige, men en Del af dem har efter min Mening dog ikke været til Gavn for Lovforslaget. Hvad den højtærede Justitsminister bemærkede om Statens Andel i Afgiften, de 5 pCt., som nu af Landstinget er fordelt til Kommunerne, kan jeg til Dels slutte mig til; der er noget berettiget i, hvad den højtærede Justitsminister sagde, at naar Staten skal indkræve Skatten, skal den ogsaa have nogen Del i den. Men for øvrigt mener jeg, som det vel ogsaa nok er den almindelige Mening, at det er rimeligt, at disse Afgifter tilfalder Amtskommunerne, da det jo særlig er Vejene, som lider stærkt ved disse Køretøjer.

Mit Parti er velvilligt stemt overfor Lovforslaget og vil medvirke til en hurtig Gennemførelse af det; en kort Behandling i et Udvalg vil Partiet ikke modsætte sig, hvis en saadan skulde ønskes af andre Partier, men de Ændringer, som er foretagne i det andet Ting, er, som sagt, ikke af særlig væsentlig Karakter. Lygtetvangen er helt gaaet ud. Ved Sagens Behandling i forrige Samling gjorde jeg mig til Talsmand for, at der blev indført Lygtetvang. I det Amt, jeg er fra, har vi indført Lygtetvang, og hvert Amt kan naturligvis ved Politivedtægt bestemme, at Hestekøretøjer i mørke Aftener skal være forsynede med Lygte, for at der ikke skal ske Ulykker paa Vejene. Naar et Automobilkøretøj har et stærkt Lys og kører i stærk Fart hen ad Vejen og da enten møder eller indhenter et Hestekøretøj, som det ikke bemærker, fordi det ikke fører Lygte, er det indlysende, at der derved let kan ske Ulykker. Men vi kan godt overlade til Amterne at træffe Bestemmelser med Hensyn til Lygtetvangen. Dog vil jeg ikke unnlade at gøre opmærksom paa, at der derved er den Ulempe, at den, der kører et Motorkøretøj, ikke til enhver Tid kan vide, naar der køres over en Amtsgrænse, og det er ganske vist noget uheldigt, naar der da er forskellige Bestemmelser i de forskellige Amter.

Paa dette sildige Tidspunkt, saa nær ved Samlingens Slutning, mener jeg ikke, der er nogen særlig Grund til at opholde sig længe ved de Ændringer, der er foretagne i det andet Ting. Vi kan naturligvis bruge Loven, som den her er fore-